

Paula Harrison • Jenny Løvlie

Kitty

și capcana
pentru răpitori

Traducere de Cristian Ioan Constantin

7

București, 2022

Capitolul

1

— Ai luat deja hamsterul
acasă? a întrebat-o Kitty pe Emily.

Cele două prietene mâncau
împreună în sala de mese a școlii.
Emily a luat o linguriță plină din
iaurtul cu căpșuni, cu ochii strălucind
de încântare.

— L-am luat ieri de la adăpostul
pentru animale, a răspuns ea. Are cea
mai fină blăniță albă pe care ți-o poți
închiperi, iar când se ghemuiește să
doarmă arată ca o mingiuță de puf. De
fapt, doarme destul de mult.

Kitty a zâmbit. Știa ce minunat e să ai grijă de un animal. Pumpkin, pisoiașul ei roșcovan, tigrat, îi era cel mai bun prieten. Îl salvase, pe când era pui, de pe acoperișul turnului cu ceas și de-atunci motănelul locuia la ea acasă.

— I-am pus numele Marvin, a adăugat Emily.

Kitty și-a băut sucul de mere, apoi a închis caserola.

— Mi-ar plăcea să-l văd. Pare a fi adorabil.

— O s-o întreb pe mama dacă poți veni în vizită, a răspuns încântată

Emily, dar imediat s-a întristat:
weekendul ăsta trebuie să plecăm
la bunici și nu ne întoarcem până
duminică seara. Ce-i drept, sunt puțin
îngrijorată din pricina lui Marvin.
Părinții mei au zis să-i lăsăm mâncare
mai multă, așa că nu va suferi de
foame, dar dacă îi e urât? Și dacă se va
termina castravetele? E hrana
lui favorită.

— Ce-ar fi să trec eu
pe la el cât sunteți
plecați? s-a oferit

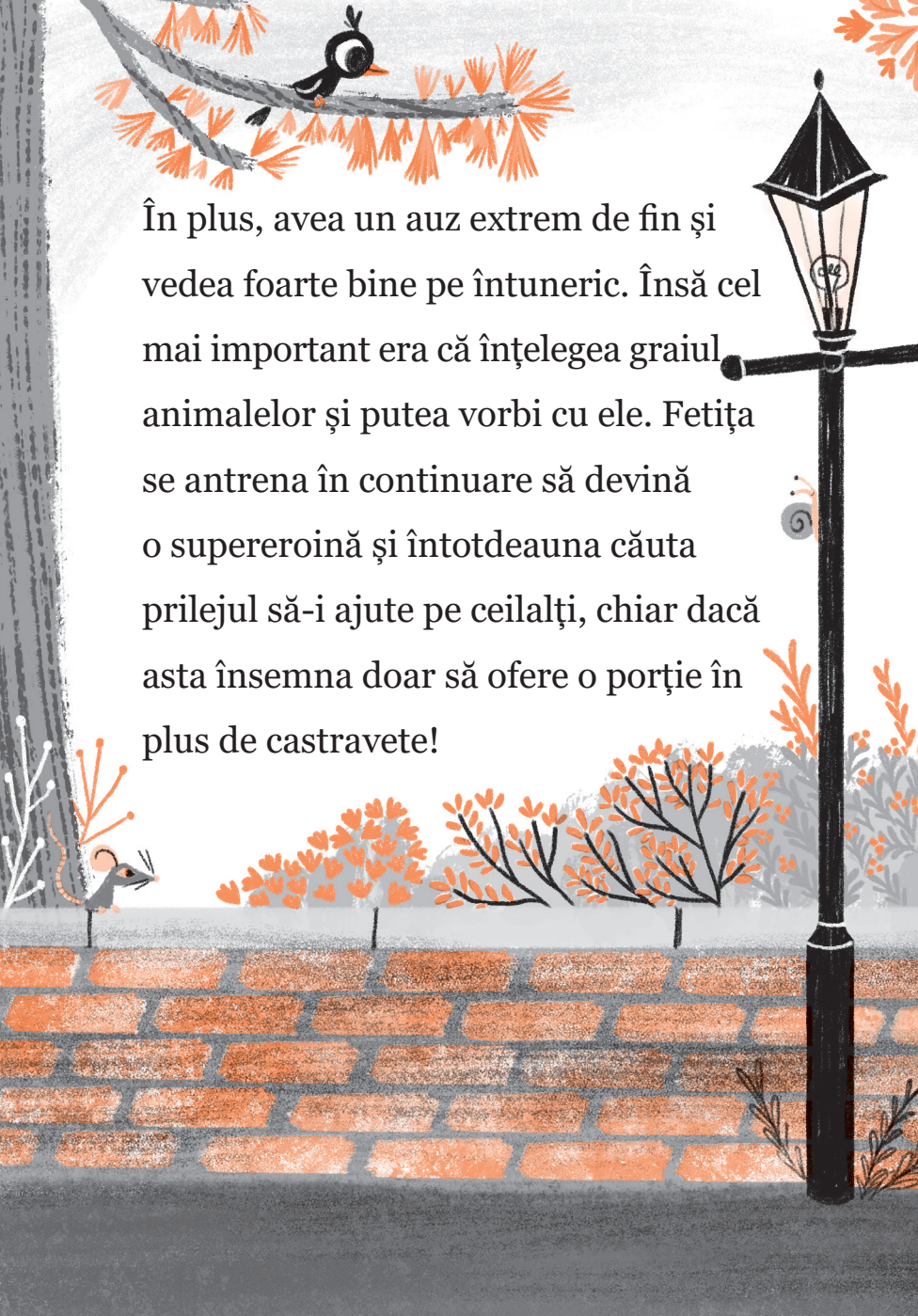
Kitty. Aș putea să-i suplimentez porția de castravete.

— Ar fi extraordinar, s-a bucurat Emily.

— Trebuie să-mi întreb părinții, dar nu cred că-i va deranja. Ei iubesc animalele, a zâmbit fetița.

Exista un motiv anume pentru care familia ei iubea atât de mult animalele. Kitty, mama și fratele ei mai mic aveau superputeri de pisică. Kitty putea să alerge, să sară și să-și mențină echilibrul asemenea unei mâțe.

A whimsical illustration featuring a penguin perched on a grey branch with orange, feathery foliage. Below, a mouse is visible on the ground. The scene is set against a light grey background with a brick wall at the bottom and a black lamppost on the right. The text is centered in the upper half of the page.

În plus, avea un auz extrem de fin și vedea foarte bine pe întuneric. Însă cel mai important era că înțelegea graiul animalelor și putea vorbi cu ele. Fetița se antrena în continuare să devină o supereroină și întotdeauna căuta prilejul să-i ajute pe ceilalți, chiar dacă asta însemna doar să ofere o porție în plus de castravete!

A doua zi, Kitty îi conducea pe tatăl și pe fratele ei mai mic, Max, în josul aleii.

— Casa lui Emily e cea cu tufa de trandafiri roz, a zis ea.

Mama și tata fuseseră de acord ca ea să hrănească hamsterul colegei sale, așa că părinții acesteia le-au lăsat de dimineață cheile casei. Kitty a deschis poarta și a luat-o la fugă pe alee până la ușa din față.

— Noi te-așteptăm jos, i-a spus tata în timp ce descuia ușa. Nu te grăbi, verifică dacă șoricelul are tot ce-i trebuie.

— Mulțumesc, tată!

Kitty s-a repezit la frigider și a scos cutia cu castraveți. Apoi a urcat repede pe scări.

Fetița fusese de multe ori la Emily acasă, însă era prima oară când îl vedea pe Marvin. Micuțul hamster alerga în roată, lipăind în sus și-n jos cu lăbuțele lui mici.

Kitty s-a ghemuit lângă cușcă, zâmbind.

— Bună, Marvin. Eu sunt Kitty și o să am grijă de tine până când se întoarce Emily.

Marvin nu s-a oprit să se uite la Kitty. Roata scârțâia, în timp ce el continua să alerge.

— Am să-ți schimb apa și mâncarea, a continuat ea. Sau poate ai prefera puțin castravete?

Fetița a deschis ușița cuștii și a schimbat mâncarea, apoi a reumplut recipientul cu apă. La urmă a desfăcut cutia cu felii de castravete și a pus câteva în cușcă.